

Кайрѣтъ* (*ghairet, subst. a. 1. Zele, jalousie, émulation 2. Courage 3. Générosité*) с. м. усердіе: Иди си ми, коню и гулѣмъ кайреть прави. Ч. 326. (може что гайреть).

Кайсиенъ* пр. абрикосовый: Кавказски-те народности сѣ преселили въ своето отечество праскового и кайсинного дървета. З. 254. (см. кайсия).

Кайсия* (*qāici, sub. t. Abricot à noyau doux*) с. ж. абрикосъ: Кайсиа сѣ донесени изъ Персіѣ. Л. Д. 1871 р. 112.

Кайтъ* (*qaid, s. a. 1. Action de lier, de serrer avec des entraves etc; qaid etmek 1. Lier, nouer 2. Enregistrer, inscrire, consigner*) с. м. отмѣтка паспорта.

Кайтъ* м. св. **Кайтѣвамъ** м. дл. отмѣчаю паспортъ. (см. кайтъ).

Кайшъ* (*qāich, s. t. Courroie*) с. м. ремень: И двата камака могатъ да са каратъ съ единъ кайшъ. Л. Д. 1876 р. 73.

Кака с. ж., мн. ч. **Каки**, **Какини**, ум. **Какичка** с. ж. обращеніе къ старшей сестрѣ со стороны младшихъ братьевъ и сестеръ; обращеніе къ дѣвушкѣ, страшей насъ—, сестрица: Спи, спи, пиленце, майка ти е на копаніе, баща ти е на ораніе, кака ти е на рѣкѣтъ, байчо ти е на горѣтъ, спи, спи, пиленце. Ч. 5. Въ Българіѣ са казва отъ всички Българи на поголѣми братъ „бацю“ а на по голѣмаж сестра „како“. Пк. 89. Можи би на нѣкои, които четѣтъ тѣя рядове, а особено на нѣкои милорады *каки*, да ся видѣтъ тѣя думы за излишны. Л. Д. 1874 р. 77. Кѣту поздравѣтъ дѣвойки съ „добъръ вечеръ какини“, а дѣвойки имъ ставатъ абие на крака и имъ отговарѣтъ. Пк. 88. Щѣли ся оженѣ лѣтось? Что ли бы сторила нѣкоя отъ наши тѣ хубавы какички, които прочетѣтъ Лѣтоструя, ако да идѣше нѣкому отъ рѣцѣ да и отговори право на това питаніе? Л. Д. 1874 р. 170. **Каки** дат. пад. въ смыслъ прилаг. притяжательнаго въ ласковыѣхъ обращеніяхъ: ела каки да ти дадѣ нѣщичко! (см. какинъ).

Каквина с. ж. качество: Душевные-ты смѣщенія на майкѣтъ имать голѣмо вліяніе на млѣко-то; множина-та му ся смалява и каквина-та му ся промѣнява. Л. Д. 1870 р. 95. Сладость-та и хранителната каквина на млѣко-то. Р. А. 54.

Какво (Кво, Кѣкво) 1) мѣст. вопрос. что: Какво не ще би далъ, ако тувлитѣ му бѣха вѣке доста твърди. Р. А. 46. Кво ли щеше да, ако намѣрише малко желѣзце. *ibid.* 66. Той сѣ чуди, той сѣ маи бре Вѣлчанъ вѣводѣ, кво дѣ чини, кво дѣ прави, чи отъ гладъ измре ли. Ч. 304. Въ смыслъ „отчего“, какъ и наше „что“. Кво ми на тайманъ мѣрише, На тайманъ йоще на восакъ? З. 93. 2) союзъ до-